

later in organisatieverband steeds zou doen. Als bestuurslid-secretaris in de jaren 1903-1904 vond hij zijn latere collega J.M. de Rijke - ook hoofdbestuurslid en later commissaris van 'Mercurius' - aan zijn zijde.

De scheepvaart trok Goudriaan het meest - hij zou jaren later, toen hij het zich kon veroorloven, schipper worden van zijn eigen jacht de 'Nymphaea', dat afgemeerd lag aan de steigers van de Koninklijke Roei- en Zeilvereeniging 'De Maas', waarvan hij een actief lid was. De 57ste schipper in zijn geslacht! Toen dan ook in de loop van 1905 Van Nievelt Junior hem het voorstel deed een cargadoorsfirma op te richten, welke zich ook met de algemene vrachtvaart zou gaan bezighouden, nam hij diens aanbod aan. De overweging dat hij waarschijnlijk nooit in de firma Wambersie zou worden opgenomen, speelde bij zijn besluitvorming eveneens een rol.

De Van Nievelts hadden zich op 18 mei 1855 te Rotterdam gevestigd, komend uit Arnhem; zij hadden een huis betrokken op het Oostplein, wijk 11 nr. 344. Het waren de weduwe Dina van Nievelt-Beusekamp en haar twee zoons Johannes Everhardus Jacobus, geboren te Arnhem 3 juli 1824 en Hendrik Antonie, geboren aldaar 16 oktober 1838. Zij stonden te boek als expediteurs en dat de zaken goed marcheerden, blijkt uit het feit dat zij steeds deftiger gingen wonen: Toerijstuin, Nieuwe Haven, Eendrachtsweg.

H.A. van Nievelt trouwde in 1875 de zestien jaar jongere Clasina Petronella Francisca Piek, afkomstig uit Oudshoorn, bij wie hij vijf kinderen kreeg, onder wie Hendrik Antonie van Nievelt Junior, geboren te Rotterdam 22 februari 1880. Senior, die als koopman te boek staat, vertrok in 1896 met zijn gezin naar Den Haag, waaruit junior in 1903 terugkwam om zich in 1907 definitief te Wassenaar te vestigen.

In het begin van deze eeuw zocht de firma mankracht. De kolenhandel floreerde niet, vooral niet sinds - in 1902 - de Steenkolen-Handelsvereniging was opgericht, die onder leiding van D.G. van Beuningen werd gesteld en de alleen-vertegenwoordiging van het inmiddels opgerichte Rheinisch-Westfälisches Kohlensyndikat verkreeg. Maar ook in de expeditie-afdeling zat weinig vaart meer - een expeditiebedrijf werkt in het algemeen binnen marginale grenzen. De oude Van Nievelt was inmiddels te 's-Gravenhage overleden en op het Rotterdamse kantoor was de drijvende kracht de procuratiehouder Johannes